

eftersom det kan være forbundet med overordentlige Banfælgigheder eller uforholdsmæssige Udgifter for Ministeren at skaffe Midlerne paa anden Maade, og det derfor vil være urigtigt at gjøre det. Men der er andre Tilfælde, som maaskee ikke have staaet saa tydeligt for det ærede Medlem, men hvor det ligeledes kan være fuldt nødvendigt, og jeg skal tillade mig at nævne nogle saadanne. Vor Finantsbalance er jo som enhver Stats Finantsbalance grundet paa en Egevägt mellem Indtægt og Udgift. Nu tænker man sig vel, at naar der i Løbet af et Aar er Egevägt mellem Indtægt og Udgift og dertil en Kassebeholdning af nogenlunde antagelig Størrelse, maatte det følge af sig selv, at der ikke kan være Noget i veien for Finantsministeren for i rette Tid at præstere de Udgifter, han skal præstere. Men saaledes forholder det sig ikke. Statens Udgifter falde ingenlunde ligeligt i Aarets Løb, men meget forskjelligt. Der er visse Maaneder af Aaret, hvor Udgifterne ere forholdsvis smaa, og andre, hvor de falde med meget betydelige Summer, og denne Ujevnhed, hvormed Udgifterne falde, opveies ikke ved en tilsvarende Ujevning i Indtægterne. Ogsaa disse falde uregelmæssigt, men paa andre Tider, og det kan derfor meget let hændes, at naar Finantsministeren kun vilde gaae efter Finantsloven, vilde han komme til at maatte f. Ex. i Juni Maaned præstere Udgifter til et meget større Beløb end, hvad de Indtægter, der ere faldne i det første Kvartal, udgjøre, selv om Indtægterne ere faldne overeensstemmende med Finantsloven. Altsaa maa han have en Udvei til at udjævne dette Forhold. Men dertil kommer en anden Omstændighed. De ville nemlig erindre, mine Herrer, at næsten alle vore Indtægter ere calculatoriske; de ere beregnede til visse Summer i Aarets Løb i Genhold til saadanne rimelige Anslag, som man har kunnet foretage efter, hvad de senere Aarsregnskaber have viist. Men nu kommer der en Omstændighed, som bevirker, at disse Anslag ikke slaas til. Sæt f. Ex., at Tolden i visse Maaneder falder med $\frac{1}{2}$ eller 1 Million Lavere, end man skulde have ventet, saa maa jo Finantsministeren nødvendigviis have et Middel til at kunne skaffe sig den contante Kasse-

beholdning, han behøver for at kunne fyldestgjøre de Krav, Finantsloven stiller til ham. De ville altsaa see, at i enhver forstandigt indrettet Statshusholdning maa Finantsministeren være i Besiddelse af Midler til, dersom det udkræves paa Grund af Kassebeholdningens Tilstand, at kunne tilvejebringe en midlertidig Forøgelse af denne, uden at tye til en Beslutning af Rigsdagen; thi mangen Gang er Rigsdagen ikke samlet paa den Tid, og selv om den er det, kan Finantsministeren ikke afvente den Tid, der behøves, for at Rigsdagen skal kunne fatte sin Beslutning. Det er altsaa i en saadan Statshusholdning altid nødvendigt, at der er anvist Finantsministeren en saadan Bemyndigelse. Dersom vi nu havde det Mittel, der er nævnt af flere ærede Medlemmer, at Finantsministeren havde f. Ex. en Bemyndigelse til at benytte Creditbeviser, saa kunde han jo udstede indenfor visse Grændser det Beløb i Creditbeviser, som udkrævedes til at holde Kassebeholdningen i Balance; men det har han ikke, og jeg veed ikke, at der da er nogen anden Udvei end den, at Finantsministeren gennem midlertidige Forskud og Laan skaffer sig den nødvendige Kassebeholdning. Jeg troer ikke, at dette er i mindste Maade farligt, nemlig naar den Regel overholdes, som vistnok den nuværende Finantsminister idetmindste anerkjender som en Regel, der bør overholdes, nemlig at han ikke laaner for længere Tid, end at han efter al rimelig Sandsynlighed vil see sig istand til at tilbagebetale Laanet inden Finantsaarets Udløb. I saa Fald synes det mig, at det er en saa læmsfældig og god Maade, hvorpaa denne Sag er bragt i Orden, at jeg ikke kan skjønne, at Rigsdagen kan have Noget derimod at indvende. Jeg vil sige, at der er flere andre Tilfælde, og eet staaer navnlig for mig meget nærværende som et Tilfælde, hvortil jeg troer, at Finantsministeren burde have den fuldeste Bemyndigelse til at foretage Operationer med Reserveconden. Jeg vil ikke kalde det som det ærede Medlem, der nylig talte, Speculationsforetagender; thi dertil, vilde jeg sige, at jeg er enig med ham, at almindelige Speculationsforetagender med Reserveconden Papirer bør Finantsministeren ikke foretage, og jeg vil føie